

Ahoj holky a kluci!

Sice opožděně, ale přece je tu nové číslo školního časopisu. Máme tu květen, pěkný jarní měsíc, kdy všechno kvete a všude je spousta nových zvířecích přírůstků. Venku už je také krásně, deště a bouřky se nám po dlouhé době vyhnuly velkým obloukem. Ve škole jde sice trochu do tuhého, jelikož se blíží červen a s ním i uzavírání známek, ale vy si tím nenechte kazit náladu, byla by to škoda, obzvlášť když nám venku tak svítí sluníčko. Jestli jste z toho (nebo z nějakého jiného důvodu) přece jen trošku smutní, vezměte do rukou Malíček a přečtěte si ho. Snad ve vás probudí takový úsměv, s jakým jsme ho my vytvářeli.

Jana Kapounová a redakce časopisu Malíček

Výukový seminář „STOD 8“ třídy VIII. A na Doubravce

ANKETA

ANKETA

ANKETA

Do prázdnin zbývají dva měsíce, a ty utečou jako voda. A jak je prožít nejlépe? Určitě s kamarády na nějakém příjemném místě. Ale co když právě nebude nikdo na blízku? Nuda, to je hrozná věc. Pak je po ruce kamarádka knížka. Ale najít tu pravou, to dá někdy spoustu práce. A tak tu pro vás máme několik doporučení.

Natka, VI. A: Mně se nejvíc líbila kniha Malý král od Chrise Platta. Byla o koních a ty mám moc ráda. Hlavní postavou byla holka. Zastala se koně, který když se narodil, měl křivé nohy. Chtěli ho utratit, ale ona ho zachránila a on se s její pomocí uzdravil. Taky se jí líbil jeden kluk. Bylo to všechno se vším propojené a to se mi líbilo.

Lucka T., IX. A: Nedávno jsem dočetla velmi zajímavou knihu jménem Bílá Masajka. Je to kniha od Corinne Hofmannové. Je velmi poutavě napsaná. Jedna dívka se zamiluje do keňského válečníka a zůstane s ním. Vzdá se rodiny, dlouholetého přítele, a dokonce i švýcarského občanství. Doporučuji to všem starším žákům a dospělým, kteří mají rádi drama, psycho a dobrodružství.

Kristýna, VIII. A: Nejlepší kniha, co jsem kdy četla, je Čtyřlístek pro štěstí od Jany Červenkové. Tuto knihu mám ráda, protože vypráví o dívce, která je starší jako já. Jmenuje se Dana a v životě to nemá moc lehké. Maminka jí umřela a otec ji ignoruje. Klukům se nelíbí a ve škole se jí nedaří. Otec ji nakonec pošle do dětského domova. Kniha mě oslovila také proto, že je v několika okamžicích smutná, ale objeví se i veselé momenty. Je zajímavá a doporučila bych ji těm, co nemusí mít jen šťastné konce.

Zuzka, IX. A: V poslední době mě asi nejvíce zaujala knížka s názvem Poslední templář. Oslovila mě hned na první pohled, protože je to něco na styl knihy Šifra mistra Leonarda, která se mi moc líbila, takže jsem se dala do čtení. Je to opravdu moc zajímavá knížka. Doporučuji ji lidem, kteří mají alespoň trochu rádi historii, tajemství a záhady.

Lucka P., IX. A: Pusinka, tak se jmenuje kniha od Karla Žiláka, kterou bych ráda doporučila všem, kteří mají rádi beletrii, konkrétně literaturu se zaměřením na drogy, život v podsvětí a sexuální násilí. Příběh je o mladé dívce, která má velice blízko k těmto pojmům. Její život není vůbec jednoduchý a jen těžko se svou skutečností tato zranitelná a citlivá dívka vyrovnává. Jak Pusinka a její parta čelí problémům, či jak je zcela podceňují, si přečtěte v této zajímavé knížce. A proč? Protože lidé často čtou příběhy, které mají k realitě velmi daleko, a tato kniha je dokladem skutečného, tvrdého života, který prožívalo, nebo prožívá více lidí.

Adéla Š., IX. A: Mě zaujala knížka, která se jmenuje „Prázdniny za všechny prachy“ od Petry Braunové. Je to o dívce jménem Michaela, která jela na prázdniny s mámou a svými mladšími sourozenci na chalupu. Její rodiče se právě rozvedli a ona se je snaží dát dohromady. Bylo to velmi zajímavé čtení.

Monika V., IX. A: Asi nejvíc ze všech knih mě oslovila Saga of Darren Shan, která má několik dílů. Je to příběh o mladém chlapci Darrenu Shanovi, který se kvůli nešťastné náhodě stal poloupírem. Je to kniha hlavně pro ty, kteří se při čtení rádi bojí. Někdy prožívá Darren opravdu strašidelná dobrodružství.

Monika N, IX. A: V poslední době se mi líbila knížka „Na vlastní kůži“ od Kate Holdenové. Australská spisovatelka psala příběh ze své vlastní zkušenosti. Jako mladá dívka se dostává do styku s drogami, stane se prostitutkou. Doporučuji si knihu přečíst, alespoň pro odstrašující příklad.

Tomáš, VIII. A: Nejlepší kniha, kterou jsem kdy četl? To bude asi Hobit od J. R. R. Tolkiena. Zaujal mě svět jménem Středozem a také bytosti, které v něm žijí - elfové, trpaslíci, skřeti. Celkově mě oslovil i výborně propracovaný příběh o obyčejném hobitovi Bilbovi Pytlíkovi z Kraje, co se ze dne na den vydal na cestu plnou nástrah a různých dobrodružství (každé je jiné) a společně s čarodějem Gandalfem a svými přáteli absolvoval i setkání se samotným drakem. Knihu bych doporučil těm, co mají rádi fantasy, baví je dobrodružství a nepříčí se jim vymyšlený svět.

David, VIII.A: Známý kouzelník z "Bradavic" Harry Potter od J. K. Rowlingové, to je moje nejoblíbenější kniha. Přečetl jsem každý díl a některý i dvakrát. Nejlepší díl byla pětka "Fénixův řád," kdy se Harry vrací zpět do Bradavic, ale nečeká na něj nic dobrého. Spolužáci se mu smějí a černokněžník Voldemort se vrátil a chce ho zabít. Na knihách se mi líbí, že mají hodně odlišný obsah od filmu. Jsou dříve napsané, takže si můžu ve své fantazii přiblížit, jaké to v tom příběhu je (prostředí atd...) Nejlepší je, že kniha je mnohem delší, připadá mi, jako bych četl příběh, který je nekonečný. Harryho bych doporučil těm, co mají rádi napětí a magii, a je jedno, kolik jim je let.

Bára S., IX. A: Naposledy jsem četla knihu od Dana Browna, která se jmenovala Šifra mistra Leonarda. Děj této knihy je velmi napínavý a každého v této knize zaujme něco jiného. Mě například zaujalo, jak je tato kniha „akční“ a napínavá. Četla jsem ji zkrátka „jedním dechem“ a rozhodně ji doporučuji všem, kteří mají rádi záhady a napětí zároveň.

Matěj, IX. A: Já teď právě čtu knihu s názvem „Velká kniha etikety“ od Ladislava Špačka. Tato kniha je, dalo by se říci, univerzálním průvodcem různými společenskými událostmi. Seznamuje nás s tím, jak se chovat v různých situacích, ať už doma, nebo i jinde. Tuto knihu čtu zejména proto, abych se naučil, jak se v jistých situacích zachovat, a také ji doporučuji všem lidem, kteří se chtějí naučit chovat a jednat.

Marek, IX. A: Velmi mě zaujala kniha od spisovatelky Kate Holdenové s názvem „Na vlastní kůži“. Tato kniha vypráví příběh ženy, která si začala píchat drogy, ale následně nemá peníze, za které by si další drogy pořídila, a tak se vydá na cestu prostitutky, aby opět nějaké peníze na nákup drog získala. Tato knížka zaujme především poutavým příběhem.

Denisa Kreuzerová, VIII. A

Seznámení s ...

Člověk, kterého se vám chystáme představit, pracuje na naší škole od září. A víte kde? Tam, kam se většina z nás těší. Ve školní jídelně. Je to nová paní kuchařka, paní Iva Lacmanová. Položili jsme jí pár otázek a tady jsou její odpovědi.

Jakou školu jste vystudovala?

SOU obchodní v Chrudimi.

Vařila jste už na nějaké jiné škole?

Ne, jen v restauracích.

V jakých restauracích?

Restaurant Dalibor, Gril bar Kacafírek

Jak jste se k této práci na naší škole dostala?

Známá mi řekla, že tu prý hledají kuchařku.

Líbí se vám tu?

Ano, líbí.

Co vás na této práci baví a co naopak ne?

Baví mě asi vše, ale když se vaří, tak je tu velké teplo.

Co ráda děláte ve volném čase?

Ráda se jdu projít do přírody nebo si čtu knížku.

Co se vám na naší škole líbí?

Přístup učitelů k žákům. Je to asi něco jiného než na jiných školách.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo a které vám naopak moc nechutná?

Já jím asi všechno, ale nejraději mám steak.

Od koho jste se naučila vařit?

Sama, ale hlavně na škole.

Kam chodíte ráda na jídlo?

Moc nikam nechodím, uvařím si sama.

Jaký je váš životní cíl?

Asi být v pohodě.

Jaké máte ráda filmy?

Detektivky a cestopisné filmy.

Něco nám o sobě prozrad'te.

Mám dceru. Doma máme zakrslého králíčka, který je tak trochu náhradou za vysněného psa.

Natálie Vašková, VI. A

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Noc s Andersenem

Poslední páteční březnový večer byl pro naši školu netypický. Většinou je kolem šesté hodiny všude ticho, třídy přes víkend odpočívají a připravují se na pondělní návrat školáků. Tentokrát se vydaly děti do školy i tento den. Čekal je totiž večer s knihou, který má na naší škole již několikaletou tradici. Jmenuje se sice Noc s Andersenem, ale s tímto autorem ho spojují většinou už jen knihy. Někde se děti seznamovaly s Karlem Čapkem, jinde byla hlavním tématem detektivka nebo třeba horor. Prostě každá třída tento den prožívala trochu jinak.

Noc se SCI-FI v IX. A

Rok s rokem se nám opět sešel a poslední březnový víkend byl, jako už tradičně na naší škole, ve znamení Noci s Andersenem. Na nás, deváťáky, čekala letos science fiction. Poté, co jsme si dali boty do skříněk, odebrali jsme se postupně do naší třídy. Někteří z nás ještě před zahájením rozbalovali svačiny či různé pamlsky, aby utišili před dlouhou nocí hlad. Po příchodu naší paní učitelky mohl program pro letošní noc konečně začít. Odebrali jsme se na koberec, kde jsme obdrželi jakousi šablonu knížky, do které bylo za úkol vepsat, co čekáme od této noci, a následně jsme si naše postřehy sdělovali i v kroužku. Zazněly zde například věty typu: „Doufám, že si tuhle noc pořádně užijeme a že se nebudeme nudit.“ Při této aktivitě jsme se i nescetněkrát pobavili, například jsme se zasmáli i fazolím a jejich účinku na naše zažívání (ten den totiž byly k obědu ve školní jídelně fazole, přesněji fazolové lečo – pozn. redakce).

Po skončení této práce jsme přemýšleli, jaké okruhy má science fiction a co to vlastně to sci-fi, čili science fiction, znamená. Společnými silami jsme přišli na to, že science fiction, z angl. science = věda, fiction = fikce, je literární žánr, ve kterém se vyskytují nadpřirozené jevy, či nevysvětlitelné úkazy. Sami jste již možná nějaký film, či sci-fi seriál viděli. Vzpomeňte si například na film „Armageddon“. V tomto filmu se na naši planetu Zemi řítí obří asteroid. Scénáristé a režiséri se zkrátka mohou o toto téma poprat.

Když jsme se dozvěděli, co je to sci-fi, pustili jsme se do čtení informací o francouzském autorovi Julesu Verneovi (čti: žilu vernovi). Tento autor napsal známá díla, z nich si připomeňme například Dvacet tisíc mil pod mořem nebo Pět neděl v balóně. Z textu, který jsme obdrželi od paní učitelky Ivy Brožové, jsme tak zjistili, jakými směry se „ubíral“ Verneův život a jak se vlastně dostal k psaní literárních děl.

Chvilí po tom, co jsme dočetli životopis Verna, nastala přestávka. Tato přestávka ovšem spočívala v tom, že jsme museli ostatním spolužákům ze školy připravit a

doručit koláče a čaj, aby měli co jíst a pít. Při této aktivitě jsme se také nesčetněkrát pobavili. Když jsme se dostali k pořádné přestávce i my, posvačili jsme ve třídě a při tom jsme četli sci-fi příběh „Město“ od autora Raye Bradburyho. V tomto díle se prolínaly prvky sci-fi a místy i běhal mráz po zádech, takže nám to připadalo, že čteme vlastně horor.

Po svačině jsme si ve třídě promítali film „Liga výjimečných“ v hlavní roli s úžasným hercem Seanem Connerym. Pokud jste tento film již zhlédli, mohli jste v něm poznat mnoho literárních postav, mimo jiné i z příběhů Julese Verna. V tomto filmu se objevila i „novodobá ponorka“ Nautilus a ti, kteří četli Verneovo dílo „Dvacet tisíc mil pod mořem“, jistě vědí, že tato „super ponorka“ se objevila již zde.

Celá noc rychle utekla, a tak asi okolo třetí hodiny ranní konečně nastal čas jít spát. Myslím si, že tato Noc s Andersenem, tedy vlastně Noc se SCI-FI, byla vůbec ta nejlepší noc, kterou jsme kdy s naší paní učitelkou prožili. Je škoda, že to byl vůbec poslední Andersen, který jsem si na této škole my, deváťáci, užili. Doufám, že alespoň do konce tohoto školního roku ještě něco takového podnikneme, abychom si naposledy užili s naší

paní třídní učitelkou. Tímto bych jí chtěl také za všechny účastníky noci poděkovat za skvěle připravený program. Stálo to za to! Ostatně jako vždy!

Milan Vojta, IX. A

Noc s detektivkou

Co se vám vybaví pod slovem detektivka? Jsou to spíše literární díla, nebo jejich filmová podoba? Já osobně raději detektivky sleduji v televizi. Můžu si při tom více vychutnat napjatou atmosféru. Ale nos neohrnuji ani nad detektivní knihou. A co teprve, když se do příběhu začtete. To se vás knížka doslova drží a nejde ji pustit.

My, žáci z osmých tříd, jsme se na letošní Noci s Andersenem zaměřovali konkrétně na již zmíněné detektivky. Jmenovali jsme si osoby, které k detektivce neodmyslitelně patří. Agáta Christie, autorka mnoha detektivních knih, nebo

Jessica Fletcherová, postava ze seriálu To je vražda, mezi nimi nesměly chybět. Avšak nejvíce mě bavilo, když jsme si četli příběh, kterému jsme během čtení domýšleli pokračování. Naše nápady se většinou s příběhem neshodovaly, ale mnohdy jsme se u nich pobavili. Další zábavnou aktivitou bylo hledání zmizelých či přemístěných věcí ve třídě. Když jsem šla za dveře já, moji spolužáci mi to neudělali vůbec lehké. Některé detaily, jako že si spolužačky proměnily boty, mi unikly. Po náročném pátrání jsme zhlédli film – jak jinak než detektivku. Následovně jsme si hráli na svědka a policistu. Jeden měl svědčit o loupeži, kterou zahlédl a policista měl získat co nejvíce informací k dopadení lupiče.

A po celém náročném dni následovaly sladké sny, které jsme si všichni určitě nechali zdát ...

Sabina Tomaidesová, VIII.A

Noc s Andersenem v VI. A

Ve třídě jsem mezi prvními. Batoh si rychle dávám na místo, kde chci spát. Třída se pomalu zaplňuje. Už tu jsme všichni a přichází i naše třídní paní učitelka Helena Drašíková a naše češtinářka paní učitelka Hana Šustrová. Sedáme si do kroužku a říkáme si pravidla, která bychom měli dodržovat. Potom zavíráme oči a paní učitelky nám do rukou dávají nějaké předměty. Někdo má oříšek, někdo jablíčko nebo třeba růžičku, ... Každý musí ke svému předmětu říct pohádku, které se ta věc týká nebo pro kterou je ta věc typická. Já mám oříšek a ten je typický pro Popelku. Potom máme krátkou přestávku na občerstvení. Přestávka končí a rozdělujeme se do skupinek a vymýšlíme nějaké království. A tak se tu objevují země Čokoládové, Oslíkové nebo například Mimoszemšťanské. Zároveň k němu píšeme zajímavost a kreslíme jeho erb. Když je práce hotová, tak ostatním naše království představujeme. Pak přichází čas na scénky, které jsme si nacvičili. Je to legrace. Po našich divadelních výstupech dostáváme čtvrtku. Máme za úkol vyrobit si masku nějakého zvířátka. Trochu si zablbujeme a jdeme na další aktivitu. Ve skupinkách si losujeme nějakou místnost v zámku a potom ji ostatním pantomimou představujeme. Ostatní hádají, co je to za místnost. Je to třeba knihovna, kuchyně,... Hodiny ukazují asi půl jedné, a proto musíme jít spát. Ještě než usneme, nám paní učitelky dávají z papíru vyrobenou ryбку a do ní máme napsat své přání. No a potom si čistíme zuby a jdeme spát.

Natálie Vašková, VI. A

FESTIVAL VĚDY A TECHNIKY

V minulém čísle jsme vás seznámili s vědecko - fyzikální soutěží, která proběhla v únoru na naší škole. Nastínili jsme vám přípravu na okrskové kolo, ale jak vypadala prezentace našich prací? Odpověď naleznete v tomto článku.

Nervózně jsem přešlapovala v učebně výtvarné výchovy, kde se celá prezentace odehrávala. Jakmile celou místnost zaplnilo dalších 36 soutěžících (někteří přijeli až z Ústí nad Orlicí, Chocně, Ronova, Chrastí, Heřmanova Městce nebo

Lanškrouna), nastoupili porotci a organizátoři soutěže. Po seznámení s průběhem celého dne jsem se odebrala ke svému plakátu a vyčkávala, až se u mě pozastaví někdo z hodnotitelů. Říkala jsem si, že jich moc nebude, jelikož moje téma „Sny aneb co se zdá teenagerům“ není moc zajímavé pro ty, co se zabývají technikou, a těch tu byla většina. To jsem se ale mylila. Porotci kolem kroužili necelé dvě minuty a už se u mě zastavila první paní. V tu chvíli jsem měla žaludek jako na vodě, ale nemohla jsem to dát najevo, naopak jsem se tvářila co nejpřirozeněji. Trošku křečovitě jsem se usmála a představila svůj projekt. Paní mě chvíli poslouchala a pak přišla na řadu jedna z kontrolních otázek. Těch jsem se za celý den bála nejvíce, co když se mě někdo na něco zeptá a já nedokážu odpovědět? Naštěstí jsem to zvládla celkem jednoduše. Za hodinu se u mě vystřídali asi tři hodnotitelé. Nebylo to nic snadného mluvit pořád dokola o tom samém, člověk si po chvíli připadá jako hlupák. Celý tento proces se znovu a znovu opakoval a já jsem si na to začala zvykat. Začáteční nervozita ze mě spadla a já si konečně připadala, že neříkám hlouposti a mé vyprávění má hlavu a patu. Čas uplynul najednou velmi rychle a vše skončilo snad dřív, než začalo. Porota se odebrala do audia dohodnout se na nejlepších pracích a já si konečně mohla sednout. Několik hodin jsem totiž stála v nepohodlném oblečení. Po několika minutách se všichni vrátili, ale nevypadalo to, že by měli jasno. Začali znovu obcházet jednotlivé práce a vyptávat se soutěžících. Kdykoli někdo prošel kolem mě, zadržela jsem dech a modlila se, ať už se mnou nikdo nemluví. Naštěstí se mi přání vyplnilo a definitivně jsem se uklidnila. To už ale přišlo na řadu vyhlašování. Mezi tři nejúspěšnější se sice nedostal nikdo z naší školy, ale to nevadí. Dva byli úspěšní a postoupili do krajského kola. Jedná se o Lukáše Zajíčka s projektem „Mechanická ruka“ a Kristýna Pantůčková a její „Život hvězd“. Já jsem mezi nimi sice nebyla, ale nemrzelo mě to. Jsem ráda, že mi to přineslo nové zkušenosti, a diplom také není k zahození. A co říct nakonec? Možná to, že se příští rok zúčastním znova, a byla bych ráda, kdybyste se ke mně přidali.

● FESTIVAL S PANÍ UČITELKOU PAVLOU SÁDECKOU

Jak jste se k této soutěži dostala?

Dostala jsem pozvání na úvodní mezinárodní konferenci tohoto festivalu. Na základě informací, co jsem tam získala, jsem soutěž nabídla dětem z naší školy.

Co se vám na této soutěži nejvíce líbí?

Určitě to, že není omezen výběr témat. Děti zpracují to, co se jim líbí a baví je.

Bude se škola účastnit i příští rok?

Ano, někteří žáci dokonce začali pracovat na nových tématech.

Jaký je váš celkový dojem z této soutěže?

Přijde mi to jako dobrá příležitost pro žáky a studenty vyzkoušet si soustavnou práci nad nějakým tématem a své výsledky prezentovat před odborníky.

Jana Kapounová, VIII. A

Beseda s paní doktorkou Nováčkovou aneb „Jak ovládat své emoce?“

V měsíci dubnu navštívila naši třídu paní doktorka Jana Nováčková ze Společnosti pro mozkově kompatibilní vzdělávání. Přijela k nám až z Prahy. Seminář s ní byl velmi zajímavý. Během dne jsme se dozvěděli mnoho užitečných věcí. Velmi často jsme si kladli otázku: „Jak se zachovat v různých situacích, například když nás někdo skutečně velmi naštvě a my nevíme, jak bychom měli vhodně vyjádřit své emoce?“ Paní doktorka Nováčková nám na tuto otázku dala jasnou odpověď.

Seminář s paní doktorkou Nováčkovou mě velmi zaujal. Myslím si, že za to mohla především její snaha nám přiblížit, že emoce často „převyšují“ nad naším rozumem, a tak občas děláme hlouposti, například se urazíme. Ano, i takové „urazení“ bývá projevem našich emocí. Důležité je podle paní doktorky Nováčkové mít „čistou“ hlavu a důkladně v dané situaci přemýšlet. Zabráníme tak tomu, abychom nebyli v trapné situaci. Cituji paní doktorku Nováčkovou: „Když dítě s maminkou čeká na autobus a maminka dítěti řekne „Obleč se, je tu zima“ a dítě odvětlí, že je mu teplo, je to vlastně „chyba“ ze strany té maminky...“ Proč? Dítě přeci samo cítí, jestli mu je teplo, nebo zima. Kdyby mu byla zima, sám by to řekl, popřípadě by se dítě samo obléklo. „Stejně tak je nevhodné, pokud někomu „bereme“ jeho emoce“, pokračovala ve své přednášce paní doktorka. A co je vlastně to „brát někomu emoce“? Pokud se někomu stane něco zlého, či je rozčilený, normální reakce člověka je asi taková, že se tomu „postiženému“ snaží pomoci, ale tím způsobem, že vše zlehčuje. Například říká věty typu: „Nic si z toho nedělej, to se někdy stává.“ nebo „Příště se ti to povede.“ I když člověku chceme pomoci, toto není zrovna nejlepší způsob. Měli bychom spíše používat věty typu: „Hmm“, „Aha“ nebo „To člověka naštvě.“ Zkrátka bychom měli nechat projevit se toho člověka, který s námi diskutuje o svém problému. „Nikdy se však přímo neptáme na problém, který ho tíží, pokud ten člověk sám chce, svěří se nám s tím.“

Tato beseda byla pro mě velmi zajímavá. Dověděl jsem se spoustu zajímavých věcí, které budu v životě určitě potřebovat. Paní doktorka byla velmi milá a tématu rozuměla a předala nám své poznatky dobrou a srozumitelnou cestou!

Milan Vojta, IX. A

Týdenní projekt „VODA“

Již potřetí se u nás v osmých třídách uskutečnil týdenní projekt Voda. Už z názvu je jasné, čeho se týkal. A jak celý tento týden probíhal? Obě třídy se rozdělily na tři pracovní skupiny a ty se postupně střídaly v různých předmětech. Všechny tyto bloky byly zaměřeny na tuto tekutinu, jen pokaždé z trochu jiného úhlu pohledu. Objevovala se témata jako „Voda 3x jinak“, „Voda slovy básníka“, „Vodní

živočichové“ nebo „Voda v chemii“. Jestli vám je líto, že se vás projekt netýkal, a chcete se dozvědět nějaké informace, vybrali jsme jich několik i pro vás:

- *Nejdelší řekou České republiky je Vltava se svými 430 km.*
- *Černé jezero nacházející se na Šumavě je nejhlubším jezerem v České republice. Jeho hloubka je 39,8 km.*
- *Největším jezerem na světě je Kaspické moře s rozlohou 371 000 km²*
- *Nejdelší řekou na světě je Amazonka. Délka jejího toku je 7 025 km.*
- *Kytovci mají zadní končetiny, jen jsou uvnitř těla.*
- *Říká se, že delfín je nejinteligentnější vodní živočich.*
- *Plejtváček obrovský je největší živočich všech dob. Měří až 35 metrů a váží 190 tun.*
- *Voda Magnesia obsahuje 179 mg/l hořčíku.*
- *Ačkoli to tak nevypadá, vápenec se nerozpustí ve vodě na rozdíl od sody nebo soli.*
- *Po zahřátí modrá skalice zbělá. Jakmile ale přidáme vodu, vrátí se modrá barva.*
- *Voda se rozděluje do několika skupin podle obsahu nečistot. Může být voda pitná, užitková (mytí, praní,...) a odpadní (čističky vod).*
- *Řeka Chrudimka se původně jmenovala Kamenice, jméno Chrudimka se v písemných pramenech objevuje od roku 1581.*

Jana Kapounová, VIII.A

„Voda slovy básníka“, tak to byl název jednoho z bloků, ve kterém měli žáci za úkol zachytit jedinečné okamžiky strávené u vody. Přečtěte si ukázky některých prací.

Moře

Už odmalička mám ráda moře. Miluji jeho šum a nekonečnou velikost. Vypadá modře jako letní obloha a třpytí se jako diamanty. Zbožňuji představu, jak u něj sedím a poslouchám jeho tichý zpěv. Jako kdyby hrálo na harfu. Je kouzelné sledovat drobné vlnky, ze kterých se odrážejí malé perličky, a jak tyhle vlny hladově otevírají svá ústa. Na kraji moře se tvoří čistě bílá krajka a zdobí břeh jako rám u obrazu. A když náhle zavane vítr, celé moře se rozzlobí, jelikož mu není foukání příjemné. Zakřičí a z vlnek se stávají větší vlny, jako kdyby jim hněv moře dodal sílu. Vztekle nadskakují na hladině a rychle utíkají k břehu. Všechny ty kouzelné perličky se vytrácejí a krajka z pěny se zvětšuje. Celé moře zatím řinčí a ječí, že se skoro nedá poslouchat. Racci leknutím pění výstražnou píseň a všechno zní jako koncert. Voda je rozvášněná a vše, co jí vstoupí do cesty, nenasytně smete a unáší tak daleko, že tam lidské oko nedohlédne. A když je největší rámus, vítr vše vzdá a konečně se objevuje slunce, které utiší rozbouřené moře a hřeje ho svými paprsky. Voda opět pění svoji píseň a vlny závodí, která z nich se dostane ke břehu jako první. Dřímá a i vlny cítí únavu. Klidní se a pěna pomalu opouští břeh. Celé moře najednou ztichne a vypadá jako veliký koberec pokrývající zemi. Všechno je klidné a spokojené. To je právě to, co mám na moři nejraději.

Jana Kapounová, VIII. A

Řeka

Jsem řeka. Zrovna teď utíkám skrz les a závodím s větrem. Dešťové kapky plní můj prázdný žaludek a dodávají mi sílu. Momentálně se trochu bouřím, jsem divoká a neklidná. Rychle proplovám mezi vlhkými kamínky, které vypadají jako nejdražší nerosty na světě. Stále odolávám větru, ale křičím a vztekám se, vyvádí mě to z míry. Na hladině se občas vytvoří nadýchaná pěna jako jemná hedvábná peřina a mně je hned mnohem lépe, když se na ni podívám. Cestou se ke mně zatím připojují různé pramínky vody a vydávají se se mnou na cestu. Jsou krásné, vypadají jako vlasy nějaké princezny a plynou tak, jako kdyby volaly: „Pojď si hrát!“ Já zatím zrychluji a blížím se ke svému příteli - splavu. Mám ráda chvíle, kdy se s ním setkávám, najednou padám dolů a připravuji se na další putování. Dále pěji svoji melodii a šumím všem na pozdrav.

Pavčina Venclová, VIII. A

Klidné moře

Sedím ve člunu, jako bych byla přikovaná, a upřeně pozoruji vlnky, které si spolu hrají a předhánějí se. Od hladiny se odrážejí sluneční paprsky, které mě v jednu chvíli zcela oslepily. Odpoutávám se od sedačky ve člunu a rukou se dotýkám studené vody. Rozverně vlnky narážejí na okraj našeho člunu a tvoří spoustu krásně šumících bublinek, které se mění v andělsky bílou pěnu. Voda na tomto místě je velice přátelská. Šeptá své zážitky z cest oblázkům, po kterých pomalu plyne, a hlasitě zdraví rozhlížející se stromy na pevnině, které mívají. Příjemný a vlažný vánek hladí veselou hladinu moře a sděluje jí nejspíš své zážitky z míst, kam se moře nedostane. Takové moře se zdá být nekonečné, avšak opravdu se všude nedostane. Asi nikdy nenavštíví třeba ZOO nebo výstavu obrazů. I o tom jí může vánek vyprávět. Avšak v této vodě se skrývá i veliká síla. Voda si s námi začala hrát a rozhoupala nám člun. Vlnky se stávají vlnami a stříkají mi do tváře. Moře se v momentě stalo rozbouřeným. A tím končí příběh o mém vysněném klidném moři a začíná další, o moři rozrušeném, které osobně ráda nemám.

Sabina Tomaidesová, VIII. A

Voda

Přede mnou se rozprostírá velká modrá plocha. Je nekonečná. Má klidnou hladinu. Občas se objeví velká vlna, která vypadá jako modrá, průhledná, pohybující se zeď. Dorazí až ke břehu a tam se rozlétne na tisíce střepů, jako když do ní někdo udeří kladivem. Na hladině jako baletky tančí delfíni. Při svém tanci potkávají racky, kteří létají nad mořem a čekají na vhodný okamžik, kdy mohou ulovit malou ryбку. Od hladiny moře se odráží krásný třpyt slunce, jako kdyby se slunce pozorovalo v zrcadle a uvidělo samo sebe.

Na obzoru plují lodě. Ve větru se třepotají jejich plachty, vánek přináší rachot motorových člunů a lodí. Rybáři z nich sledují sítě nořící se do vln. Voda je

stále pozoruje, jako by měla oči. Vládne zde příjemný svěží vzduch, jako když ho moře vydechlo rovnou na mě. Rackové mi nad hlavou skřehotají, moře tiše šumí, vlnky pohupují hladinou a kolem vládne klid.

Adam Kučera, VIII. A

Zeměpisná olympiáda

V měsíci březnu jsem se zúčastnil okresního kola v zeměpisné olympiádě. Ta se konala v Domě dětí a mládeže tady v Chrudimi. Když jsem dorazil na místo, zjistil jsem, že se zde sešlo mnoho soutěžících. V tento den totiž píše okresní kolo v zeměpisné olympiádě všechny kategorie – od 6. ročníků ZŠ až po 4. ročníky gymnázií. Asi okolo osmé hodiny byla olympiáda zahájena. Já jsem byl v kategorii C, čili 8. a 9. ročníky ZŠ a odpovídající středních škol. Přesunul jsem se spolu s ostatními soutěžícími do místnosti, kde jsme si všichni připravili atlasy, pravítka a provázky. Za malou chvíli nám již pořadatelé rozdali zadání. První část úkolů se týkala práce bez atlasu. Když jsem otevřel zadání, zjistil jsem, že to zase tak jednoduché nebude, jak se na první pohled zdálo, ale nakonec jsem se pustil do řešení těch úkolů, které jsem zčásti věděl, a měl jsem z toho i docela dobrý pocit. Po hodině následovala část práce s atlasem. Při řešení těchto úkolů jsem naprosto „pohořel“. Například úkol, ve kterém se měla zjišťovat slanost moří, byl pro mě velmi obtížný. Poslední část úkolů olympiády se skládala z prací s turistickou mapou. Měli jsme například zjišťovat vrstevnicový interval přiložené mapy, či zjistit měřítko mapy. Tato část úkolů mi přišla asi nejjednodušší.

I když jsem nakonec v olympiádě neobsadil první, ani desáté místo ☺, bylo mi to jedno. Nejdůležitější pro mě je to, že jsem se této olympiády zúčastnil. Kdo by si rád vyzkoušel zadání okresního kola zeměpisné olympiády, může si zadání vyzvednout u paní učitelky Nadi Cempírkové

Milan Vojta, IX. A.

Abeceda z Doubravky aneb Osmáci na výukovém semináři

„**A** už jsme tady,“ říkám a vystupuji z autobusu, který nám zastavil u chaty Doubravky. První aktivita, která nás čeká, je křížovka. Rozdělili jsme se do skupin a obdržely pokyny, jak máme tajenku vyplňovat. Jsou čtyři různé cesty, kterými můžeme jít pro slovo do křížovky. Budeme skákat žabáky, běhat do lesa, chodit ve dvojicích se zavázanýma nohama a nosit se na zádech jako kůň a jezdec.

„**B**ěž, utíkej,“ volám na Bětku při hře Člověče, nezlob se. Máme družstvo, ve kterém jsme čtyři. Házíme kostkou a musíme hodit nejdříve šestku a to číslo, které nám padne potom, ukazuje, kolikrát máme oběhnout pole. Konečně mi

padla šestka a po ní hned trojka. Co nejrychleji vybíhám ze svého domečku. Před sebou vidím Štěpku, a tak se ji snažím plácnout, aby vypadla. Bude si muset znovu nasadit. Je tu vlhký povrch, a tak se bojím, aby někdo z nás neuklouzl a něco si neudělal. Několik z nás ale přesto padá. Po hře nám paní učitelky rozdávají sladkou odměnu za naši snahu.

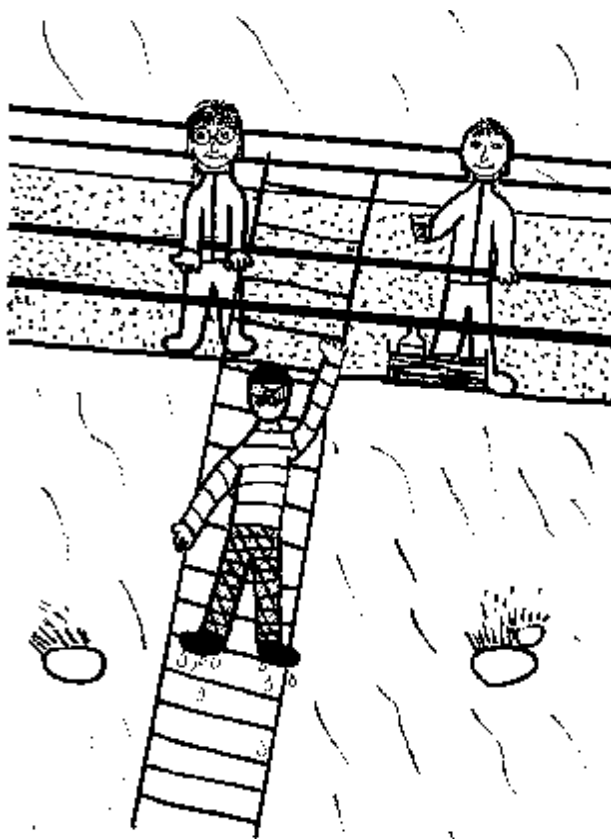
Jelikož jsme všichni po žabácích unavení, zabýváme se globálními problémy, u kterých se nemusíme tak namáhat. My máme SMOG. Vypracováváme plakát, který budeme potom všem prezentovat a říkat příčiny vzniku tohoto globálního problému. Docela mě překvapuje, že se sebou všechny problémy nějak souvisejí. Zjišťujeme to tím, že děláme pavučinu. Nitky vedou od jednoho globálního problému k druhému.

Mám zavázané oči, stojím v řadě a čekám až si mě vybere nějaký řidič, který by mě chtěl vzít na projížďku. Po chvíli se mého prstu dotkne prst neznámého řidiče. I když mě vede pomalu, mám nepříjemný pocit z toho, že třeba zabrknu, nebo šlápnu do nějaké díry a spadnu. Avšak postupně už řidiči věřím více. Vede mě opravdu opatrně. Nenarážím na nic ani nepadám. A když spolu jedeme „k parkovišti“, spokojeně si pobrukuji.

Naše skupinka už dokončuje poslední panelový dům. Dokresluje příjezdové cesty a náš projekt je hotový. „A teď můžeme jít točit reklamu,“ volá Kuba, který je už celý natěšený, až se předvede se svým kostýmem před kamerou. Zato já se Štěpkou máme zcela opačný pocit. Před kameru se nám vůbec nechce. A když už nás kluci volají na naši scénu, buší mi srdce, jako bych měla jít psát maturitu. Avšak nakonec to hravě zvládáme.

Pomalou se s několika svými spolužáky plazím po podlaze dopředu. Na nás leží Štěpka a my se ji snažíme pomocí našich těl dostat na druhou stranu místnosti. „Pozor, vor se rozpadá!“ zakřičí někdo, a proto se snažíme co nejrychleji přitisknout naše těla co nejblíže k sobě. Štěpánka je naštěstí lehká jako pírkó, takže pro nás není problém doplazit se až na konec.

Ráno máme rozcvičku. Ve společenské místnosti děláme různé pohyby a cviky. Paní učitelka nám říká, jaké věci máme ze sebe ve dvojici udělat. Když slyšíme šála a krk, Miloš bere Denču a dává si ji kolem krku. Denča se tomu hodně směje. Tahle rozcvička je legrační, cvičíme různě, abychom se po ránu probrali a byli připraveni na další aktivity.

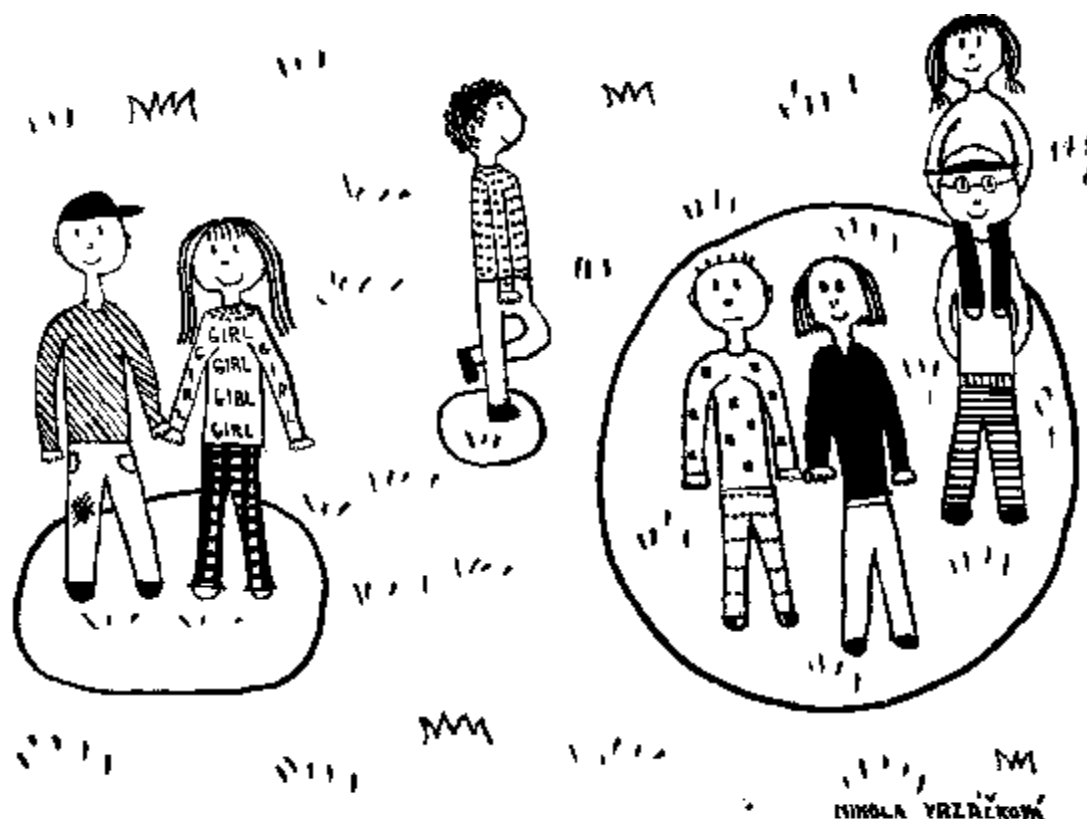
Sam už pomalu sestupuje a to znamená, že jsem neřadě já. Trošku se bojím, ale zároveň se už těším, až se seshora rozhlédnu po krajině. Ten okamžik, na který se celý pobyt tak těším, je tady. Rukama se pevně držím úchyťů a lezu směrem vzhůru. Mám strach, že se pustím a spadnu, ale když stojím na nejvýše umístěném úchyty, padá mi kámen ze srdce. A když se opět postavím na pevnou zem, jsem hrdá sama na sebe, jak jsem to zvládla bez sebemenších potíží.

„**T**ed', ted'...“ křičíme, když probíháme pod točícím se lanem. Naše probíhající skupinky se zvětšují. Nejdříve běháme sami, potom ve dvojicích a pak se dvojice seskupují do skupin, až podbíhá pod lanem celá třída. Hrozně se mi líbí, jak jsme do hry všichni zabraní, soustředíme se na ni a spolupracujeme.

Veškerou svou vnitřní energii mám vložit do štětce, který lehce držím za jeho konec. Snažím se koncentrovat, vnímat hudbu, klidně dýchat. Namáčím štětec a zcela uvolněně táhnu po papíru, který leží přede mnou. Ze začátku se mi moc nedaří, ale postupem času se mi čáry vytvářejí jakoby samy. Ze svého jména tvořím ornament, který by měl vycházet z mého já a vystihovat mou osobu.

Zase balíme a vzpomínáme na všechno, co jsme tu zažili. Je toho opravdu hodně. Odvážím si spousty vzpomínek. Celý týden byl pro mě moc příjemný. Jsem ráda, že jsem tu mohla zažít to, co jsem prožila. A s příjemným pocitem odjíždím domů.

S. Tomaidesová, J. Kapounová, K. Kozáková, VIII. A

ANGLICKÝ VÍKEND

Tentokrát byl anglický víkend zaměřen na téma pohádky. Pravděpodobně tomu tak bylo proto, že se anglického víkendu zúčastnilo více mladších dětí než starších, ale myslím si, že to nevadilo ani těm, kteří už z pohádek dávno vyrostli. Jak říká naše paní učitelka Hana Musilová: „Nepřestáváme si hrát, protože stárneme, ale stárneme, protože si přestáváme hrát.“

Jen co jsme nastoupili do vlaku, dostali jsme dotazníky, na kterých byly napsány vlastnosti nebo věci, podle kterých bychom měli eventuálně poznat účastníky anglického víkendu a přiřadit k nim jejich jméno. Myslím si, že mi to šlo velice dobře, přestože jsem tam spoustu lidí neznala.

Po ubytování, vybalování, seznamování a dobré večeři nás učitelé rozdělili do skupinek, ve kterých jsme zůstali po celý víkend a dělali v nich různé aktivity. První byly puzzle. Dostali jsme rozstříhaný papírek, na němž byla napsaná klíčová slova pro odhalení, na co bude tento anglický víkend zaměřen tentokrát. Byla tam napsaná slova typu princezna, princ, čarodějnice, ... To všechno samozřejmě anglicky a zpřeházeně. Naše skupinka to uhodla a ostatní jakbysmet. Po hygieně mohl ten, kdo chtěl, jít dolů podívat se na film v angličtině s českými titulky, tentokrát to byl Shrek, na kterého jsme se koukali.

Ráno po snídani a venkovní rozcvičce nás nedočkavě vyhlížely příšerky, které jsme ve skupinkách měli za úkol vytvořit tak, že každý nakreslí jinou část jednoho těla. Po jejich dokončení jsme se mohli smíchy potřhat, když jsme viděli, že mají tři nohy a osm uší a jedno oko. Hned nato jsme se měli rychle ustrojit do teplých věcí a jít ven, kde na nás už netrpělivě čekala křížovka. Nebyla to taková ta typická, kterou znáte z různých časopisů či knížek a novin, ale po zahradě okolo chatky byly rozmístěny různé papírky s čísly a s větami, ze kterých jsme měli vyluštit, co by to mohlo být za slovo. Ovšem pokud to byla nedostačující nápověda, tak nás papírek automaticky přesunul k jiné, která byla konkrétnější. V tajence nám vyšlo, abychom vybrali tu nejvtipnější, nejzajímavější a nejpovedenější příšerku, kterou jsme jako skupinka ztvárnili a napsali o ní stručný a vtipný příběh. Ze začátku jsme se nemohli opravdu rozhodnout, ale po dlouhém debatování o tom, která příšerka je ta „nej“, jsme se konečně rozhodli a příběh o ní napsali. Samozřejmě opět v anglickém jazyce.

Po dokončení příběhu jsme šli na oběd. Na stole už byly připravené jídelníčky s těmito jídly: sky rice-nebeská rýže, bloody rice- krvavá rýže, grasshopper rice-rýže z kobylek, sun rice- sluneční rýže a spring rice- jarní rýže. Podle výběru bylo pak rizoto obarvené do modra, červena, žluta nebo zelena. Spring rice byla kombinace všech těchto barev. Všichni jsme na to koukali opravdu divně. Alespoň jsem vyzkoušela něco jiného a lepšího. Když jsme už byly dosyta najedeni, mohli jsme se jít ustrojit a připravit se na procházku.

Během vycházky jsme dělali různé úkoly, ale jeden byl zvlášť důležitý. Kdykoliv během cesty pan učitel zakřičel slovo BOMBA, museli jsme se do deseti sekund někde schovat. A ten, kdo to nestihl, měl prostě smůlu. Také jsme mezitím měli najít deset předmětů v přírodě a pojmenovat je anglicky. Museli jsme zazpívat jednoduchou anglickou písničku, ale také propíchnout nafukovací balónek, aniž bychom cokoli viděli. Jen co jsme dorazili na chatu, ze všech stran na nás křičela další aktivita. Dostali jsme papír, na kterém byla napsaná slova: Hloupý Honza, princezna, zlatá rybka, pekař, ponožky, drak, ... Všechna tato slova jsme měli užít v pohádce a tu pak zahrát. Nejprve jsme si řekli, kdo koho bude hrát a co kdo bude říkat. Když jsme toto měli hotové, mohli jsme jít na zkoušení a učení se textu. Šlo nám to zprvu dobře, ale když pak přišlo na opravdové hraní před ostatními dětmi a učiteli, přiklusala si na scénu tréma, strach a další hrozné pocity. Také to pak podle toho vypadalo. Přesto jsme trému a strach překonali a v pohodě to všichni zvládli. Bylo to fajn. Moc se mi to líbilo. A v neděli jsme si ráno balili a fotili závěrečnou fotku u chaty Markouška.

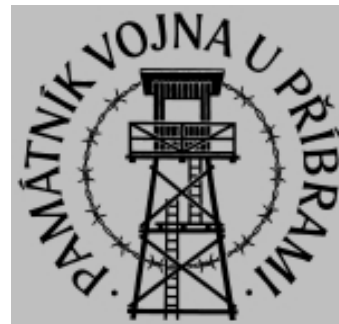

PODĚKOVÁNÍ SPONZORŮM

Chtěli bychom poděkovat sponzorům panu Peckovi, který nám dodal koláče, rohlíky, vánočky, a panu Francouzovi, který nám dovezl maso na vynikající řízky.

Denisa Kreuzerová, VIII. A

DEVÍTKY V PRACOVNÍM TÁBOŘE VOJNA U PŘÍBRAMI

Není to tak dlouho, co v naší republice vládl komunismus. Ale přece jenom koncentrační tábory zde už dlouho nejsou. Komunisté koncem čtyřicátých a začátkem padesátých let stavěli koncentrační a pracovní tábory, kam umísťovali lidi, kteří jim nebyli pro jejich režim zrovna po vůli. I naši deváťáci se o této době učili a jako zpestření výuky a pro lepší představu jeli na exkurzi do pracovního tábora Vojna u Příbrami, kam byli lidé zavíráni, aby pracovali v uranových dolech.

Cesta do tábora trvala bezmála tři hodiny. Při příjezdu máme možnost vidět nad bránou nápis „Prací ke svobodě“. S tímto nápisem máme už od začátku problém, protože lidé tu nepracovali svobodně, ale byli k pracím nuceni. Dále se usazujeme v hlavní budově, ve které se díváme na film o tom, jak to všechno muselo být hrozné a jací lidé v táboře byli zavíráni. V táboře byli umísťováni vězni hlavně z politických důvodů. Komunisté měli největší problém s jejich názory a inteligencí, kterou zrovna někteří z nich neoplývali. V promítací místnosti visí na stěnách moc pěkné, ale hodně temné obrazy vystihující hrůzu a všechnu tu bezmoc vězňů.

Po filmu se přesunujeme na jakousi vyhlídku, ze které je vidět na celý tábor. S námi tam jde i pán, který nám ke všemu dává komentáře a říká nám zajímavé informace. Tábor samotný vcelku není moc zachovalý, všechny budovy jsou přestavěny, některé mají jen vyznačený svůj obvod, kde stály, avšak je to přesná kopie bývalého originálu. Z vyhlídky máme také výhled na okolí, ve kterém se těží uran.

Pokračujeme v prohlídce k domu, kde vězni bydleli „za trest“. Této budově se říkalo korekce, neboli „nápravná“. V zimě přebývali v chladu, nebylo zde žádné topení ani základní potřeby, na které jsme zvyklí my. V malé místnůstce, kde lidé spali, je jen dřevěná postel a kýbl, do kterého chodili na záchod. Většinou ho ale vůbec nepotřebovali, jelikož dostávali najíst a napít jen velmi málo. Součástí trestu také bylo, že se za celý den nemohli posadit ani opřít, museli v malé místnosti stát nebo chodit.

Budovy, kterých zde bylo nejvíc, sloužily k ubytování. Když přicházíme dovnitř, vzpomínáme na výjezd ve čtvrté třídě, kdy jsme byli v Šiškovicích. V místnostech to vypadá podobně jako tam. Jsou zde kovové palandy, jeden dřevěný stůl a kamna, ve kterých si v zimě v omezených hodinách mohli přitopit.

Další budovu využívali jako nemocnici. Bylo zde ale velmi málo lůžek (cca 14), ale nemocných lidí v táboře bylo mnohem víc. To byl důvod toho, že lidé často umírali, protože mu doktoři nestačili pomoci.

Návštěva tábora tímto končí a my se rychle přesouváme do Prahy, kam jedeme navštívit Vojenské muzeum. Domů se vracíme po šesté hodině plni nových informací a zážitků. Doufejme, že jsme se z těchto hrůz dostatečně poučili a že se nebudou nikdy opakovat.

Monika Netolická, Nikola Hrouzková, IX. A

Deskové hry

Jednou za měsíc se v naší škole pořádá akce Hrajeme si s Chrudimskou. Na této akci si můžete vyzkoušet různé deskové, ale i karetní hry. Já jsem tuto akci navštívila 18. dubna v pátek. Při příchodu jsme se s kamarádkou musely zapsat na papír. Potom jsme si sedly k jednomu stolu s hrou PENTAGO. Já ani moje kamarádka jsme nevěděly, jak se tato hra hraje. Požádaly jsme o pomoc jednoho pána, který to tam fotografoval a je pořadatelem celé akce. Postup hry nám vysvětlil. Ta hra byla docela zajímavá a vydržely jsme ji hrát skoro celou dobu. Je tam spousta her, které si můžete vyzkoušet, např.: Maršál a šampion, Labyrint, Carcassone, Trans America, Cink, Vlci a ovce, Střelené kachny, Osadníci,

Pentagon, Bang a Piráti z Caribiku. Pán nám řekl, že mají hry, které jsou stálé, ale také část her obměňují. Museli jsme pak už jít domů. Bylo to dobré zakončení pátečního odpoledne. Určitě si také přijďte vyzkoušet hry, které si možná nikde nezhrajete. Všechny jsou zajímavé. A kdy se koná další setkání? 16. května od 15 do 18 hodin. Přijďte si zahrát.

Jeřábková Veronika VI. A

Návštěva hradeckého planetária

Jelikož mě ještě toto pololetí, stejně jako i mé spolužáky, čeká prezentace absolventské práce, rozhodl jsem se, že navštívím hvězdárnu a planetárium v Hradci Králové. Když jsem do Hradce vyjel, bál jsem se, že si na mě ve hvězdárně neudělají čas a já nebudu moci zpracovat otázky, které jsem za tímto účelem připravil. Po příjezdu jsem se ihned zkontaktoval s lektorem hvězdárny Janem Zimou, který ochotně souhlasil, že mi odpoví na pár otázek týkajících se naší sluneční soustavy. Svoji absolventskou práci jsem totiž zaměřil na právě onu sluneční soustavu. Na závěr jsem se ho zeptal, zda by mi poskytl interview do školního časopisu Malíček.

Jakou školu jste vystudoval? Chtěl jste vždy pracovat v planetáriu? Čím jste chtěl být, když jste byl malý?

Vystudoval jsem gymnázium. Už na něm jsem navštěvoval astronomický kroužek, kde jsem v sobě objevil zájem o vesmír. No, a tak jsem se postupně dostal k místu na tomto planetáriu.

Co je náplní vaší práce? Co vás na práci nejvíce baví, či naopak nebaví?

Na tomto planetáriu pracuji jako lektor. To znamená, že připravuji prezentace, podílím se na přípravě programu, který vy, diváci, můžete každý měsíc zhlédnout právě zde v planetáriu a hvězdárně v Hradci Králové. Na mém zaměstnání mě nejvíce baví, když mohu předávat své zkušenosti a vědomosti dalším generacím. Například dětem z mateřských školek, ale stejně tak i dospělým. Líbí se mi, že se malé děti nebojí veřejně říci svůj názor, kdežto dospělí se často zdráhají. Jinak co mě na mé práci nebaví? To skutečně nevím. Jenom je někdy časově náročná.

Na závěr určitě všem doporučuji navštívit Hvězdárnu a planetárium v Hradci Králové. Stojí to určitě za to! Můžete zde zhlédnout různé filmy o vesmíru, či o naší galaxii nebo se podívat do širého vesmíru dalekohledem, či vidět nad sebou úžasnou hvězdnou oblohu.

Milan Vojta, IX. A

PŘESTUP NA STŘEDNÍ ŠKOLU OČIMA BÝVALÉHO ŽÁKA

Škola základ života! Tak právě tímto heslem se řídí bývalá žákyně naší školy a absolventka Střední zemědělské školy v Chrudimi HANA HUTLOVÁ. A jelikož je tento rok velký zájem našich devátáků o tuto školu, tak jsme se ji rozhodli vyzpovídat. A jak se na tuto školu dívá tři roky po maturitě? To se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Jak se ti přestupovalo z Malíka na novou školu?

Malík se opouští jen velmi těžko, protože víte, že všude už to bude jenom horší. Na druhou stranu v „devítce“ už je žákům „základka“ často malá a těší se na vše

nové, takže krutá realita se snáší lépe. Jak by řekla paní učitelka Linhartová: „S každým koncem něco nového začíná,“ a tak se to taky musí brát.

Jaký obor jsi zde studovala?

Obor Agropodnikání. Je to kus ze zemědělství a kus z ekonomiky, dost na to, abyste poznali, co chcete v životě dělat.

Co se ti na škole líbilo a proč?

Právě ta různorodost předmětů a do toho jste se občas „vyvenčili“ na praxích. Každý si v tom našel to své. Když někomu nešlo teoretické studium, mohl se realizovat na praxi.

Změnila bys něco na škole?

Škola by si zasloužila kvalitnější studenty. Zemědělka je velmi často podceňována a považována za méně hodnotnou školu než ostatní střední, což je opravdu škoda. Studenti zde získají široký záběr znalostí a zkušeností a velmi dobře tak pochopí, co chtějí v životě opravdu dělat. To na jiné škole nenajdete. Když jsem nastupovala na zemědělkou, myslela jsem si, že budu dělat něco docela jiného, než dělám teď, a až tam jsem opravdu pochopila, co mě z toho všeho baví nejvíc.

Jak jsi zvládala všechno učení?

Na základní škole jsem nikdy neměla problémy, a proto když jsem šla na zemědělkou, se všichni divili, že jdu na „blbou hnojárnu“. Já jsem tu školu ale brala vážně, takže studium bylo náročné jako na každé jiné střední škole.

Který předmět se ti zdál nejjednodušší a který naopak nejtěžší?

Nelze to říci obecně, protože pro každého to bylo něco jiného, vezmu to tedy za sebe. Díky sedmiletému působení v redakční radě Malíčku jsem neměla problém s češtinou, která byla na velmi vysoké úrovni a pro mé spolužáky byla často tím největším oříškem. Naopak praxe u mechanizačních přístrojů je dodnes mou noční můrou.

Jaké je vybavení zemědělské školy?

Ke studiu máte vše potřebné, ale to víte, jako na Malíku to není:). Jednou je to zemědělka, a tak kromě tradiční počítačové učebny jsou zde biologické a chemické laboratoře, makety hospodářských zvířat, kompletní sbírky semen nebo meteostanice. Pro praxe je určen školní statek, takže zde najdete vše, co byste hledali na kterékoliv jiné farmě – zemědělskou techniku nebo hospodářská zvířata. S obojím se musíte naučit zacházet:). Každý studijní obor má ale svá specifika, takže pokud bude vaším zaměřením ekologie, neznamená to, že nutně musíte mít řidičák na traktor. Ze školy už jsem ale téměř tři roky pryč a od té doby se mnohé změnilo jistě k lepšímu, takže je nejlepší ověřit si nyní vše osobně na dnech otevřených dveří.

Jaké předměty se na zemědělské škole studují?

Záleží, jaký obor si vyberete ke studiu. V nabídce máte Agropodnikání, Ekologii a Rostlinolékařství. Já jsem se rozhodla pro nejuniverzálnější Agropodnikání, které obsahovalo kromě tradičních předmětů předměty jak zemědělské, tak ekonomické. Z těch zemědělských to bylo Pěstování rostlin, Chov zvířat či

Mechanizace strojů. Mezi ekonomické patřila Ekonomika, Účetnictví, Marketing a management nebo Právo. Součástí výuky po dva roky byla i Motorová vozidla, kdy jsme získali řidičské oprávnění nejprve na traktor a později na osobní automobil. Řidičský průkaz na traktor potřebujete k maturitě a stejně jako pro většinu dívek i pro mě to byla velká výhra, že jsem ho získala. Sice se s ním dnes už jenom chlubím, ale z té doby mám docela hezké historky:)

Jak probíhaly práce na školním statku?

Práce na školním statku není nic pro slečny s dlouhými nehty:). Je to praxe, takže se holt musíte připravit na to, že budete dojit krávy nebo orat pole. Přestože málokdo to později v běžném životě využije, je to výborná lekce do života, protože budete schopni jakékoliv práce a žádná z nich vám nebude vyloženě cizí.

Jak na zemědělce probíhá maturita?

Jako všude i zde probíhají v dubnu písemné maturity, výsledky se dozvíte asi za měsíc. V samotném maturitním týdnu jsou na řadě první praktické zkoušky a teprve později teoretické. Ty 2 - 3 dny mezitím je docela peklo.

Z jakých předmětů se maturuje?

Z češtiny, cizího jazyka nebo matematiky, zemědělských předmětů, ekonomických předmětů a praxí. Se zemědělskými a ekonomickými předměty je to trochu záludnost, protože je to široký pojem a místo dvou předmětů se jich tak učíte hned několik.

Stýská se ti někdy po Malíkovi?

Z Malíka jsem téměř sedm let pryč, takže v současné chvíli už nelze mluvit o stesku, spíš jsou to krásné vzpomínky a nostalgie, když se vracíte na místo činu. Nyní vzpomínám na Malíka častěji než v posledních letech. Díky své současné práci si čím dál víc uvědomuji, jak moc důležité bylo, že mě naučili nebát se říct vlastní názor a umět si poradit, když něco nevím.

Jaký je rozdíl mezi Malíkem a zemědělkou?

Nikde vám nedají tolik prostoru k seberealizaci a vlastním názorům jako na Malíku. Nikdo se vás nebude ptát, jestli to chcete tak nebo tak, prostě to musíte brát jako fakt a občas něco skousnout, protože na takové jednání nejste zvyklí.

Měli jste na škole školní časopis?

Vím, že takové pokusy byly, ale vždy skončily fiaskem. Pokud nad sebou nemáte dozor byť v jediném učiteli, tak to nikdy nebude fungovat dlouhodobě, protože ten „policajt“ je tam potřeba. Přiznám se, že mi to ale chybělo, takže když se psala nějaká slohová práce, vždycky jsem se „vyřádila“.

Když něco děláte s chutí, na výsledcích je to poznat. Dnes jsem ráda, že jsem nezakrněla, protože jsem vždy měla náskok před ostatními a zkušenosti z Malíčku stále využívám. V redakční radě to byla výborná praxe a především paní učitelce Musilové za ni děkuji.

Jak jsi po zemědělské škole sháněla místo? Co teď děláš?

Měla jsem docela štěstí. Školu jsem brala vážně, což se na celém mém působení na zemědělce odrazilo a díky tomu mi ještě před maturitou nabídli místo účetní v jednom zemědělském podniku v Chrudimi. Necelý rok po nástupu se k tomu přidala pozice asistentky ředitele. Vždycky jsem ale byla velmi aktivní, hodně mě bavil internet, a tak mi to tam postupem času začalo být malé. Od loňského července jsem ve společnosti, která se zabývá internetovým obchodováním. Nejprve jsem zde působila jako marketingový manažer, nyní jako vedoucí marketingového oddělení. I se zemědělkou se to dá dotáhnout docela daleko. Pouze vzdělání totiž nestačí...

Volila bys dnes jinou školu? Proč?

Přestože jsem jako mnozí ze zemědělství utekla, jinou školu bych nevolila. Díky ní jsem přišla na to, co chci a pomohla mi k prvnímu zaměstnání, které bylo, ačkoliv se to nezdá, velmi dobrým odrazovým můstkem pro to současné. Dělán tak to, co mě opravdu baví, a to je v zaměstnání to nejdůležitější.

Co bys poradila žákům, kteří se tam chystají?

Dovolím si poradit všem, nejen těm, co se tam chystají. Užijte si Malíka, dokud můžete, možná vám dá víc, než celé další studium. Připravte se na to, že na střední škole to bude o něčem jiném a to co platilo na Malíku, zde neplatí. Tahle „základka“ ve vás ale vždycky zůstane a bude jedno, jestli jste absolvovali učiliště nebo prestižní gymnázium, protože základ máte všichni stejně kvalitní a lepší než z kterékoliv jiné školy.

Monika Netolická, Nikola Hrouzková, IX. A

ZNÁTE NAŠE U

V KVĚTNU, JAK UŽ TO TAK KAŽDOROČNĚ BÝVÁ, BUDEME MÍT PÁR DNÍ VOLNA, A TAK BY NEBYLO OD VĚCI PŘEČÍST SI NĚJAKOU PĚKNOU KNÍŽKU. A CO ČTOU NAŠE PANÍ UČITELKY? TO NÁS TAKÉ ZAJÍMALO, A PROTO JSME ZAŠLI ALESPŇ ZA ČTYŘMI Z NICH A ZEPTALI SE: „JAKÝ ŽÁNŘ RÁDA ČTETE A CO BYSTE NÁM DOPORUČILA?“ ODPOVĚDI JSOU MYSLÍM JEDNOZNAČNÉ, ZARUČENĚ NAŠE PANÍ UČITELKY POZNÁTE. POKUD SPRÁVNĚ PŘÍŘADÍTE UČITELE A ODPOVĚDI, VYJDE VÁM SLOVO.

DOTÁZANI BYLI:

PANÍ UČITELKY NADĚŽDA CEMPÍRKOVÁ - **R**, MIROSLAVA HŘEBENOVÁ - **Á**, IVANA BROŽOVÁ - **N** A PANÍ VYCHOVATELKA JINDRA ŽÁKOVÁ - **Ž**

ODPOVĚDI:

1. Nejsem příliš horlivý čtenář, ale knihy mám moc ráda. Žádné Vánoce se neobejdou bez kupičky knih různých žánrů. Při výběru četby se nechám inspirovat doporučením známých nebo náhodnou

**Č
I
T
E
L
E
?**

volbou v knihovně. Pokud mě kniha nezaujme v prvních kapitolách, bohužel, odložím ji. Nejvíce se četbě věnuji o prázdninách, kdy mám víc času a hlavně klid. A mé doporučení? Zaujala mě kniha od Petry Braunové „**Pozorovatelka**“. Je to příběh o mezilidských vztazích a různých pohledech na život. Také se mi líbila kniha od P. G. Wodehouse „**Ukvapený Sam**“. Je to usměvavá povídka plná překvapujících zvrátů a náhod, se kterými člověk musí v životě počítat. A ještě jedna kniha pro děvčata, která se stále starají o štíhlou linii. Jorge Cruise – „**Tříhodinový program hubnutí**“. Nebojte se, není to žádná bezpotravinová dieta, ale návod, jak si zpestřit jídelníček, nehladovět a cítit se dobře.

2. Já mám moc ráda napínavé knihy. Také se mi líbí knihy detektivní, nejlepší jsou z lékařského prostředí, např. od Leonarda Goldberga - „**Smrtící praxe**“ nebo „**Smrtící prostředky**“. Jsou tam řešeny zdravotní problémy, které se lidem přihodí. Knihy píše samotní lékaři. Jelikož učím biologii, tak mě tohle téma hodně zajímá a mnohdy se z takovéto literatury hodně zajímavého a nového dozvím. Když chci při četbě odpočívat, tak čtu životopisy.
3. Jaké knihy čtu ráda? Určitě nemohu říci, že mám nějaký konkrétní oblíbený žánr. Spíše jsou to období, kdy mě více zajímají životopisy, jindy se zase ráda vracím k historickým románům, nebo třeba k detektivkám. Mám však ráda české autory a český humor. Například knihy současného spisovatele Petra Šabacha, knihy Bohumila Hrabala, ve kterých smích střídají slzy a naopak. Těch autorů je celá řada, nemohu ale zapomenout na mého oblíbence Otu Pavla, jehož líčení krás okolí Berounky je úžasné. Co bych však určitě doporučila všem čtrnácti, patnáctiletým, je kniha Pavla Tigrida „**Průvodce inteligentní ženy po vlastním osudu**“. Nelekejte se názvu, mohou si ji přečíst klidně i kluci.
4. Nejsem zrovna velkým čtenářem, ale ráda si pročítám odbornou literaturu a všelijaké encyklopedie. Jelikož učím zeměpis, dějepis a přírodopis, musím se v těchto oborech stále učit, protože výzkum jde stále dopředu. Hlavně v zeměpise se některá fakta prakticky pořád mění. Také ráda listuji v atlasech.

Nikola Hrouzková a Monika Netolická, IX.A

Jak se žije ve Finsku

V měsíci dubnu jsem strávil krásných jedenáct dní ve Finsku, zemi tisíce jezer. Během tohoto pobytu jsem měl možnost alespoň trochu poznat tento velice pěkný a zajímavý stát. Bydlel jsem u své sestry, která zde studuje vysokou školu, obor porodní asistentka.

Do Finska jsem cestoval letecky. Můj celý výlet začal na pražském letišti Ruzyně, z kterého jsem se přemístil na letiště Vantaa v Helsinkách. Hned při výstupu z letadla jsem všude okolo slyšel finštinu, která je opravdu velice složitá. Finština, to jsou samá dlouhá a na výslovnost zapeklitá slova. Například ulice, ve které se nachází škola, do které moje sestra chodí, se jmenovala Hakastaronkatu. Když jsem tento název četl poprvé, tak jsem si málem zlámal

jazyk. Město, ve kterém jsem bydlel, se jmenuje Salo a nachází se zde jedna z největších světových poboček mobilové firmy Nokia.

Finsko je překrásné hlavně tím, že je tu všude okolo nádherná příroda, spousta lesů a mnoho jezer, které zároveň vyplňují velké mezery mezi jednotlivými městy. Proto se často stává, že ve městech potkáváme například králíky. Ve Finsku je většinu roku docela velká zima, ale při mém pobytu bylo příjemné teplo a sluníčko nádherně svítilo. Velkou výhodou tu je, že jsou zde vratné plastové i plechové lahve, a tak tu nikde není nepořádek a ulice jsou zcela čisté. Nestane se vám, že byste šli po ulici a uviděli na zemi nedopalek od cigarety, žvýkačku nebo cokoli jiného. Udržují si tu opravdu pečlivě čistotu.

Byl jsem i na výletě v Helsinkách, což je hlavní město Finska, a můžu říci, že jsou úžasné. Nacházejí se hned vedle moře a díky tomu v nich stojí krásný přístav. Při návštěvě některého velkého helsinského nákupního centra, a nebo jiného obchodu je velice zajímavé to, že tu neznačkové oblečení prakticky neexistuje.

Celá plocha Finska obsahuje jen minimum kopečků, a tak tu spousta lidí využívá jízdní kolo. Oproti České republice tu mají až luxusní autobusy a vlaky a to za přijatelné ceny. Nejlepší vlak je tu Pendolino, kterým jsem jednou jel z většího města Turku, ve kterém jsem se byl podívat.

Jídlo je tu skoro stejné jako u nás, ale více se tu jedí ryby lovené z moře, jako třeba tuňáci, lososi a další. Jinak tu mají stravu zdravější než u nás v Čechách, takže se stravují i různými saláty, rýží nebo BIO potravinami.

Velkým finským sportem je tu chůze nebo jízda na kolečkových bruslích a odrážení se hůlkami, které jsou dost podobné běžeckým. U nás tento sport také existuje, ale není zde tak oblíbený jako ve Finsku.

Největším finským koníčkem jsou sauny, do kterých Finové chodí velice často a to, ať už je léto, nebo zima. V sauně jsem tu také dvakrát byl a je to vskutku velice příjemné relaxování, po němž následuje ledová sprcha.

Lidé se tu moc pěkně oblékají, a to včetně Romů, kteří nosí velice zajímavé kroje, podle kterých je poznáme. Je tu však také dost namyšlených lidí, kteří chodí po městě, jako by jim patřilo celé Finsko.

Pobyt ve Finsku se mi moc líbil a tato země mne opravdu zaujala. Určitě bych se sem chtěl někdy opět podívat. A těm z vás, kdo si stále nemůžete vybrat dovolenou, Finsko vřele doporučuji.

Ondřej Kubíček, VIII. A

JAK SE STÁT KRÁLOVNOU

Zajímá vás, jaké je to být královnou věnných měst? Ano? Tak to si určitě přečtete tento zajímavý rozhovor s novopečenou vítězkou Martinou Čapkovou, která úspěšně reprezentuje naše město. Dozvíte se, čemu se v současné době nejvíce věnuje, co ji baví, jaký je zaručený recept na krásu či nějaký zážitek ze zákulisí soutěže. Tak neváhejte a čtěte!

Víme, že jsi vyhrála Královnu věnných měst. Jak soutěž probíhala?

Chrudimské kolo probíhalo na náměstí. Na pódiu nás soutěžilo celkem šest a to ve čtyřech disciplínách. První byla představit jakoukoli českou královnu libovolným způsobem. Tak jsem si vymyslela básničku a do toho jsem hrála na klavír. To se hodně líbilo. Pak byla volná disciplína. Malovala jsem portrét našeho pana starosty, protože ráda maluji a je to něco nového a originálního, jelikož ostatní holky tancovaly, tak to byla příjemná změna. Je pravda, že jsem si pana starostu namalovala doma asi stokrát, než se mi podařilo stáhnout čas asi ze čtvrt hodiny na minutu a půl. To teda byla fuška. Poté následovala lukostřelba, to jsem si vyzkoušela poprvé v životě. Nastřílela jsem nejvíce bodů, tak to bylo super. A pak byla módní přehlídka.

Ve Vysokém Mýtě soutěž probíhala úplně stejně, akorát jsme měli oblečení od známé módní návrhářky Beáty Rajské.

Jaký je to pocit být nejlepší?

Nejlepší, nejlepší...To je právě to, na co se mě všichni ptají: „Jaký to je být nejlepší? To jsi určitě šťastná,...“ Ale já si nepřipadám, že bych byla nejlepší. Já budu šťastná, když se příští rok dostanu na medicínu, což je můj velký sen. Šťastná, až budu mít manžela, hodné děti. Pak budu šťastná. Je to určitě skvělá zkušenost, všem holkám to doporučuji, otevřou se jim velké možnosti. Hlavně, jestli se chtějí věnovat modelingu, nebo chtějí být reportérky, překladatelky... Prostě se vám otevřou dveře, dostanete nabídky do rádií, nabídky na módní přehlídky...Pro holku, která se tomu chce věnovat, super. Pro holku jako já příjemná zkušenost, ale tím to končí.

Máš ze soutěže nějaký zážitek?

Zážitek? Zážitků mám spousty. Třeba ve Vysokém Mýtě se mi přihodil jeden negativní zážitek se šaty od Beáty Rajské. Já jsem normální holka krev a mlíko. Nejsem žádná anorektička. Jsem prostě normální zdravá holka. Tam nastal problém, že jsem nemohla dopnout žádné šaty přes prsa. Všechny ty modelky jsou opravdu šíleně hubené, nezdravé už od pohledu. Ale nakonec se mi podařilo do jedné šaty dostat, a tak to bylo dobré.

Dále k těm pozitivním zážitkům patří setkání se slavnými lidmi. Například jsem si zatancovala s Honzou Čenským. A poprvé v životě jsem se projela na koni.

Máš nějaký zaručený recept na krásu?

Hlavní je být normálně zdravě vypadající hezká holka. Ne anorektička „usmažená“ ze solárka. Nebýt nic umělého. Být svá, přirozená. Není důležité, jestli máte malý zadek - velký zadek, malá prsa – velká prsa... Každá holka je krásná něčím svým a záleží na tom, jak to umí prodat. Už jen líčení, dobrý účes a oblečení udělá hodně. Některých modelek byste si na ulici ani nevšimli.

Prošla jsi ještě nějakými dalšími soutěžemi?

Ne, ne, ne... Jenom Královnu věnného města v Chrudimi a v tom Vysokém Mýtě jsem vyhrála Královnu všech věnných měst. Dostala jsem nabídku do České Miss, ale byla podmínka, abych zhubla sedm kilo. A to mně přišlo zbytečné, když se tomu nechci věnovat. Já mám jiné cíle, a tak jsem dál nešla.

Jaký máš názor na soutěže krásy?

Jak se říká, že v zákulisí je to na ostré nože, to je bohužel pravda. V Chrudimi to opravdu vypadalo, že si budeme nařezávat podpatky, než vyjdeme na molo. Žádná výpomoc. Třeba kdybyste neměli hřeben, tak určitě by vám ho nikdo nepůjčil. Když někdo neví, v kolik a kam má jít nebo jaká je choreografie, tak má smůlu. Nikdo mu neporadí v žádném případě. Atmosféra houstne. Konkurence je velká. A když ta holka do toho opravdu jde, tak musí počítat s pár věcmi: Když se jí něco povede, tak jí budou všichni pomlouvat, budou jí závidět, ztratí kamarády, budou se o ní rozvíjet debaty v novinách, na internetu a v rádiích. Musí taky počítat s tím, že bude potřebovat „ostré lokty“, protože všude budou lidi, kteří budou říkat: „Nemáš na to! Nevyhraješ!“ Lidi nepřející slávu a vítězství někomu jinému. To je taková stinná stránka toho všeho.

A už se ti stalo, že tě někdo pomlouval?

Jo, když jsem vyhrála v Chrudimi, tak se na stránkách www.chrudim.cz spustila debata, jestli jsem to měla vyhrát já nebo jiná soutěžící. A teď se to tam handrkovalo, pomlouvali mě a ji. A když jsem vyhrála v Mýtě, tak to ustalo. Chrudim začala být pyšná, že jsem první a jediná, která to kdy vyhrála. Ve škole mi taky zůstali jen ti opravdoví kamarádi. Hodně lidí nepřeje úspěch. Ať už holky nebo kluci. S tím se musí počítat. Vždycky, když se někomu daří, a je jedno v čem, tak ostatní závidí.

Jak se ti studuje na GJR? Jak teď všechno zvládáš?

Já mám štěstí, že mám naprosto perfektní profesory. Vycházejí mi vstříc.

Jaký máš pocit z výstavy svých obrazů? Plánuješ ještě nějakou?

Výstava byla už moje čtvrtá. Dvě předtím jsem měla v Chrudimi a jednu v Hradci Králové. Ale tahle byla moje největší. Byly to velké prostory. Na vernisáži jsem měla 150 lidí a stala se jednou z nejnavštěvovanějších vernisáží, byl to pro mě velký úspěch. Chodili tam děti, paní učitelky se školami, dospělí i důchodci. Já maluji obrazy polytematické, např. kytky, architekturu, krajiny, akty, portréty, studie lidských rukou... Každý si tam najde to svoje, co má rád, co se mu líbí a je mu nejbližší. Někdo má rád velké barevné obrazy, jiný zase černobílé akty. Já maluji podle nálady.

Plánuji výstavu ve Slatiňanech v zámeckých prostorách. Jsou to nádherné sklepní prostory. Ta atmosféra, historie, krásné prostředí... Bude to spojeno s módní přehlídkou dobových barokních divadelních kostýmů návrhářky z Pardubic. Pak si dám pauzu a budu se učit na maturitu a na medicínu, a když to všechno vyjde, tak bych chtěla udělat velkou závěrečnou výstavu, kde všechny obrazy rozdám nebo prodám. Udělám velkou tlustou čáru ve svém životě. Vyjádřím tím poděkování kamarádům, profesorům na gymplu, známým..

Máš nějaký zážitek z výstavy?

Na vernisáž mi přišla jedna paní „bezdomovkyně“, která mi tam potají kradla chlebíčky. Paní jsme pak museli decentně s vernisáže odstranit. Ale aspoň, že jí chutnalo.

Jak jsi se k malování dostala?

Jako malá jsem si doma čmárala, tím to začalo. A když jsem byla v kvartě na gymplu, tak kamarádka chtěla chodit malovat, a jak to tak bývá: „Pojď se mnou, nechci jít sama“, a tak jsem šla. A nějak mě to chytlo. A přišly nabídky, jestli chci vystavovat. Tak jsem kývla a byl ohlas...

Čím jsi chtěla být, když jsi byla malá?

Jéé!! To já chtěla být architektka, právnička, paní učitelka. Ani nevím proč. Jednou jsem jela s tetou učitelkou na výlet s dětmi a přála jsem si taky být ta hodná paní učitelka. Každou chvíli mě něco zaujalo.

Jaké máš ještě jiné zájmy kromě kreslení?

Můj obrovský koníček je Český červený kříž. Jsem členkou humanitární jednotky Českého červeného kříže. Občas mě i lékaři, kteří s námi trénují, vezmou do sanitky. Hlavně trénujeme na soutěž První pomoc humanitárních jednotek. První pomoc mě strašně baví. Jsem také průvodkyní na zámku ve Slatiňanech.

Jaké máš plány do budoucna?

Přála by si, abych se stala dětskou lékařkou, založila velkou rodinu, starala se o domácí mazlíčky... Snad mi to všechno vyjde.

Nikola Hrouzková, Monika Netolická, IX. A

Hrátky

Nudíte se o přestávce? Nebo doma? V tom případě jsou tu jarní hrátky přesně pro vás.

Přeházej písmenka tak, aby z nich vzniklo slovo:

ĚKVTNAI

NÍKRYB

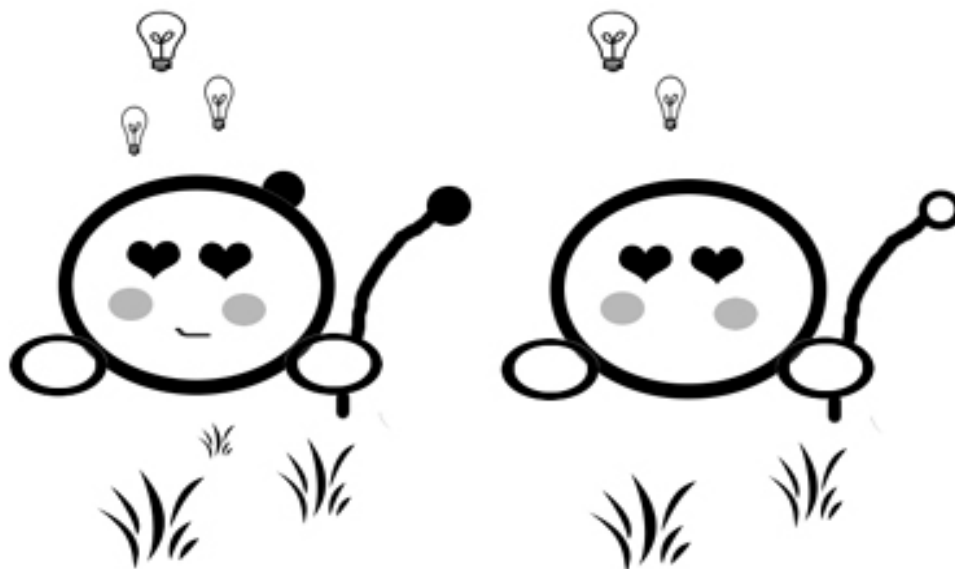
TAMLÁĎA

ROMYST

LUNSCE

LODYP

(květina, stromy, rybník, slunce, mláďata, plody)

Najdi pět rozdílů:

V minulém čísle jsme se zmínili o soutěži Genius Logicus a ukázali vám několik úloh. Pokud se vám zalíbily, nyní máte možnost zkusit si další z nich:

1. Dopište, která písmena mají logicky následovat místo otazníků.

P, U, S, Č, ? ? ?

2. Kde se v mřížce nachází kombinace, která je vyobrazena napravo od hlavního obrázku?

Jana Kapounová, Sabina Tomaidesová VIII.A

MALÍČEK – občasník žáků Základní školy Chrudim, Dr. J. Malíka

- ❖ **redakční rada:** N. Hrouzková, M. Netolická, M. Vojta, J. Kapounová, S. Tomaidesová, D. Kreuzerová, N. Vašková, V. Jeřábková
- ❖ **adresa redakce:** Základní škola Chrudim, Dr. J. Malíka 958, Chrudim 537 01, tel.: 469 620 607, e-mail: broz@zsmalika.cz
- ❖ **www.malicek.czechian.net, www.zsmalika.cz**